

Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. A.G. Beets, mr. J.C.P. Ekering, mr. G.J. Kemper en mr. C.H.B. Winters.

Raad van Discipline 's-Gravenhage 19 juni 2000

(mrs. Van Boven, Brouwer, Gilhuis, Grootveld en Hengeveld)

Behandelende en verantwoordelijke advocaat. De verantwoordelijke advocaat kan tuchtrechtelijk worden aangesproken op het niet-tijdig reageren in een procedure door de behandelende advocaat.

Advocatenwet art. 46 (1.4.1. termijnen)

Gedragsregel 9

Feiten

Klager voert diverse procedures in verband met een door hem in Frankrijk gepachte boerderij. In al deze procedures wordt klager in het ongelijk gesteld, als laatste door de Hoge Raad bij arrest van 17 november 1995. Vervolgens wordt op 1 mei 1996 op naam van mr. A, destijds de stagiair van mr. X, een toevoeging aangevraagd voor een procedure bij het Europees Hof, welke toevoeging op 21 mei 1996 wordt afgewezen. Bij brief van 9 mei 1996 wendt mr. X zich, namens klager, tot de Europese Commissie voor de Rechten van de Mens. Deze deelt bij brief van 31 mei 1996, gericht aan mr. X, onder meer mee: 'In these circumstances it appears that your application would have to be declared inadmissible by the Commission. Without further explanations from you it will therefore not be registered and put before the Commission. If you intend to provide such further explanations, you are informed that you should do so quickly as failure to act with due diligence in the preliminary proceedings before the Commission may affect the date of introduction of the application and thus the running of the six months' time-limit laid down in Article 26 of the Convention.'

In of omstreeks maart 1998 verlaat mr. A het kantoor van mr. X. Bij brief van 22 juni 1998 informeert mr. X, na een daartoe strekkend verzoek van klager, bij de Europese Commissie naar de stand van zaken. Deze antwoordt bij brief van 30 juni 1998 en verwijst daarbij naar de eerdere brief van 31 mei 1996. Bij brief van 6 juli 1998 deelt mr. X aan de Europese Commissie mee dat klager de klacht wenst te handhaven en verzoekt hij om een termijn van twee maanden om de bij brief van 31 mei 1996 verzochte aanvullende informatie te verstrekken. Mr. X draagt de behandeling van zaak bij de Europese Commissie na 6 juli 1998 over aan zijn voormalige kantoorgenoot mr. A. Deze zendt de verzochte aanvullende informatie bij brief van 9 juli 1998 aan de Europese Commissie. In oktober 1998 verklaart de Europese Commissie klager in zijn klacht niet ontvankelijk op grond van het tijdsverloop na het arrest van de Hoge Raad van 17 november 1995, waarbij de Europese Commissie 6 juli 1998 als de datum beschouwt waarop de klacht formeel werd ingediend, nu op de brief van 31 mei 1996 niet was gereageerd.

Klacht

Klager verwijt mr. X dat deze niet tijdig heeft gereageerd op de brief van 31 mei 1996 waardoor klager in zijn klacht bij de Europese Commissie niet-ontvankelijk is verklaard.

Overwegingen van de raad

Aannemelijk is geworden dat de procedure bij de Europese Commissie feitelijk is behandeld door mr. A en dat mr. X slechts in naam als advocaat van klager optrad. De raad acht eveneens aannemelijk dat mr. X de brief van 31 mei 1996 niet eerder heeft gezien dan in juni 1998 toen hij op verzoek van klager bij de Europese Commissie informeerde naar de stand van zaken. Mr. X liet de behandeling van de zaak over aan de – daarin meer kundige (gespecialiseerde) – mr. A in het vertrouwen dat deze de zaak adequaat zou aanpakken, hetgeen in casu echter niet is gebeurd. Hoewel mr. X derhalve niet de behandelende advocaat was, is hij wel de verantwoordelijke advocaat geweest nu de zaak onder zijn naam bij de Europese Commissie werd ingediend. Aldus is mr. X ook verantwoordelijk voor het niet tijdig reageren op de brief van 31 mei 1996. De klacht is derhalve gegrond. De raad legt geen maatregel op gelet op de aard en de ernst van de verweten gedragingen en de mate van verwijtbaarheid bij mr. X ten aanzien van het niet reageren op de brief van 31 mei 1996, waarvan de raad aannemelijk acht dat deze direct bij mr. A is terechtgekomen.

Volgt

Gegroundverklaring, geen maatregel.

Raad van Discipline Amsterdam 19 juni 2000

(mrs. Kist, Van den Biesen, Meijer, Rigters en Wiarda)

Het rechtstreeks inwinnen van informatie bij de werkgever van de wederpartij in een zaak waarbij die wederpartij wordt bijgestaan door een advocaat, is in casu in strijd met de door de advocaat in acht te nemen zorgvuldigheid. Zowel het type informatie dat de advocaat inwint als de bron waarbij die wordt ingewonnen behoren tot het domein van de wederpartij, met als gevolg dat de advocaat zich had behoren te wenden tot de advocaat van de wederpartij. Ook het rechtstreeks inwinnen van informatie bij een verzekeringsmaatschappij over een levensverzekering, afgesloten op naam en leven van de wederpartij, is onzorgvuldig nu de ingewonnen informatie niet-openbare gegevens betreft die direct de persoonlijke levenssfeer van de wederpartij betreffen.

Advocatenwet art. 46 (3.3.3. berichten aan derden, 3.3.7. wat nooit geoorloofd is, 3.4. jegens tegenpartij in acht te nemen zorg)

Gedragsregel 18

Feiten

Mr. X staat de echtgenote van klager bij. Hij wint inlichtingen in bij de werkgever van klager met betrekking tot salarisgegevens en heeft rechtstreeks contact met de chef van klager over de door klager in de procedure opgevoerde beroepskosten, een en ander zonder eerst hieromtrent de advocaat van klager te benaderen. Eveneens zonder voorafgaand overleg wint mr. X inlichtingen in bij een verzekeringsmaatschappij waar op naam en leven van klager een levensverzekering is afgesloten.

Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het *Advocatenblad* zijn gepubliceerd zijn ook te vinden

op www.advocatenorde.nl en *BalieNet*

Overwegingen van de raad

Het rechtstreeks inwinnen van informatie bij de werkgever van de wederpartij in een zaak als de onderhavige, waarbij mr. X wist dat klager werd bijgestaan door een advocaat, is in strijd met de door mr. X in acht te nemen zorgvuldigheid. Zowel het type informatie dat mr. X heeft ingewonnen, als de bron waarbij die werd ingewonnen, behoren tot het domein van de wederpartij, met als gevolg dat mr. X zich, overeenkomstig de strekking van gedragsregel 18, had behoren te wenden tot klagers advocaat. De omstandigheid dat klagers advocaat met betrekking tot de door klager opgevoerde beroepskosten hetzelfde standpunt had ingenomen als klager, doet aan het voorgaande niet af. Ook al zou hierover in gevallen van urgentie rekkelijker kunnen worden geoordeeld, dergelijke urgentie doet zich in elk geval niet voor indien een advocaat bij het opstellen van een gedingstuk onder tijdsdruk komt te staan om de enkele reden dat hij daaraan niet eerder is begonnen.

Ook het rechtstreeks inwinnen van informatie bij de verzekeringsmaatschappij betreffende een levensverzekering, waarvan onweersproken is gesteld dat deze is afgesloten op naam en leven van klager, acht de raad onzorgvuldig. De raad overweegt daarbij dat de ingewonnen informatie niet-openbare gegevens behelst die direct de persoonlijke levenssfeer van klager betreffen. Ook hier geldt dat mr. X zich niet anders dan door middel van klagers advocaat in verbinding had mogen stellen met de verzekeringsmaatschappij.

Volgt

De Raad van Discipline verklaart de klacht gegrond en legt aan mr. X op de maatregel van een enkele waarschuwing.

Hof van Discipline 23 juni 2000, nr. 2914

(mrs. Fransen, Mout-Bouwman, De Leeuw, Dantuma en Kiers-Becking)

Onnodig grievende opmerkingen tegenover een wederpartij over een door die wederpartij ingeschakelde schaderegelaar.

Advocatenwet, art. 46 (3.3.1 grievende uitlatingen)

Gedragsregel 31

Feiten

Mr. X, opkomend voor slachtoffers in letselzaken, ergerde zich over het optreden van een door zijn wederpartij, een verzekeraar, ingeschakeld schaderegelingsbureau. Hij heeft op enig moment geweigerd om verder met dat bureau zaken te doen en heeft zich voortaan rechtstreeks tot de verzekeraar gewend. In die rechtstreekse contacten heeft mr. X gesteld dat het bureau 'zich in diverse contacten chicanerend en onbetrouwbaar toont' en voorts dat 'de opstelling van het bureau voornamelijk gericht lijkt te zijn op het frustreren en vertragen van het onderhandelingsproces, het murw procederen van slachtoffers en het zo mogelijk laten vervallen van betalingsverplichtingen'.

Het eerste onderdeel van de klacht van het bureau was tweeledig, namelijk allereerst dat mr. X heeft geweigerd met het bureau in over-

leg te treden hoewel de verzekeraar het als gemachtigde had aangewezen, vervolgens dat mr. X in zijn rechtstreekse contacten de uitlatingen heeft gedaan als hiervoor vermeld.

De Raad van Discipline overwoog dat het mr. X in beginsel vrijstond, zulks met het oog op de belangen van zijn cliënten, om de contacten met het bureau op te schorten c.q. te verbreken en zich vervolgens bij de opdrachtgever, de verzekeraar over dat – zijns inziens verwerpelijk – optreden te beklagen, maar dat hij niet de gewraakte woorden had mogen gebruiken nu deze als nodeloos grievend zijn te bestempelen. De raad verklaarde het eerste klachtonderdeel gegrond en legde aan mr. X een enkele waarschuwing op. Mr. X stelde van deze beslissing hoger beroep in.

Overwegingen van het hof

De grieven van mr. X richten zich tegen het oordeel van de raad dat hij in zijn brieven aan de verzekeraar niet de hiervoor vermelde woorden mocht gebruiken. Mr. X stelt daartoe dat de gebruikte bewoordingen zijn gerechtvaardigd oordeel over de handelingen van klaagster weergeven (dat hij niets anders heeft gezegd dan hij bedoelde) en dat hij genoodzaakt was 'overtuigender bewoordingen' te gebruiken omdat zijn eerdere brieven aan de verzekeraar niet het door hem gewenste resultaat hadden.

Het hof is van oordeel dat de door mr. X aan klaagster verweten handelwijze niet de conclusie rechtvaardigt dat de klaagster zich in diverse contacten chicanerend en onbetrouwbaar toont en evenmin dat haar opstelling voornamelijk gericht lijkt te zijn op het frustreren en vertragen van het onderhandelingsproces, het murw procederen van slachtoffers en het zo mogelijk laten vervallen van betalingsverplichtingen.

De door mr. X gekozen bewoordingen gaan uit van een 'kwade bedoeling' van klaagster bij de verweten gedragingen. Deze bedoeling leidt mr. X af uit de brieven van klaagster en het niet of te laat (laten) doen van door mr. X verzochte betalingen.

Hieruit kan naar het oordeel van het hof echter niet meer worden afgeleid dan dat klaagster een ander oordeel over de (behandeling van) de onderhavige zaken heeft dan mr. X en dat klaagster wellicht een zekere laksheid verweten kan worden. Op grond daarvan kan niet aannemelijk worden geacht dat klaagster de kwade bedoeling, die tot uitdrukking wordt gebracht door de door mr. X gebruikte bewoordingen, had bij de haar door mr. X verweten gedragingen.

Het hof kan mr. X in zijn stelling dat de houding van de verzekeraar hem noodzaakte de onderhavige bewoordingen niet te gebruiken niet volgen.

Het hof is van oordeel dat mr. X minder krachtige en zakelijker termen had kunnen gebruiken teneinde zijn visie op de handelwijze van de klaagster aan de opdrachtgever van de klaagster kenbaar te maken. De door mr. X gebruikte terminologie is derhalve door de raad terecht als onnodig grievend aangemerkt.

Volgt

Bekrachtiging van de beslissing van de Raad van Discipline.